

caritatis s; cupiditatis. pōt tñ cōrigere q̄ ex
tranei sūt magis iuitādi in aliquo cāu prop̄
maiorē idigētā. intelligendū est enī q̄ ma
gis cōiūctis magi ē cetis parib⁹ bñficiēduz
si aut̄ duozū vn⁹ ē magis cōiūctus. ⁊ alī ma
gis indigēs. nō pōt vli r̄gula dēf̄minari: cui
sit magis subueniēdū: q̄ sūt diuersi gradus
⁊ idigētie ⁊ prop̄gītatis. s; h̄ regit̄ pruden
tis iudiciū. ¶ Ad secūndū dicēdū q̄ bonuz
multoz cōe diuinius ē q̄ bonū vnius. vnde
p̄ bono cōi reipublice ul' spūalis ul' t̄p̄alis vir
tuosū ē etiā q̄ aliqs prop̄riā vitā expōat pe
riculo. ⁊ ideo cū cōicatio i bellicis actib⁹ or
dinet̄ ad cōseruationē reipublice. i b̄ miles
ipēdēs omilitōi auxiliū. nō ipēdit ei tāq̄ pri
uate p̄de. s; sic totā rēpublicā iuuās. ⁊ ideo
nō ē mirū si i b̄ p̄fer̄ extrane⁹ cōiūcto fm̄
carnē. ¶ Ad tertū dicēdū q̄ duplex est de
bitū. Vnū qdē qd̄ non est numerandū i bo
nis ei⁹ q̄ debet. s; potius i bōis ei⁹ cui debe
tur. puta si aliqs hēt pecuniā aut rē aliquāz
alēius ul' furto sublatā. ul' mutuo acceptāz si
ue depositā. vel aliq̄ sili alio mō: q̄tū ad hoc
debet hō p̄us reddē debitū: q̄ ex eo bñfacē
diūctis. nisi forte eēt tāte necessitat̄ articls
i q̄ etiā liceret ip̄i rē alienāz accipe ad subue
niendū necessitatez patienti. nisi forte ⁊ ille
cui res debet i sili necessitate eēt. i q̄ tñ cāu
p̄sāda eēt utriusq; cōditio fm̄ alias cōditōes
regit̄as prudētis iudicio: q̄a i talib⁹ nō pōt
vli r̄gula dari. p̄p̄ varietatē sigulozum ca
suū. ut p̄hs dic̄ i 9. ethicozū. Aliud aut̄ ē de
bitū qd̄ cōputat̄ i bōis ei⁹ q̄ h̄ ⁊ nō eius cui
debet. puta si debeat nō ex iusticie necessi
tate s; ex qdā morali eq̄tate. ut cōigit i bñfi
cys q̄tis susceptis. nulli⁹ aut̄ bñfactoris bñfi
ciū est tñ sicut parētū. ⁊ iō parētē i recom
p̄sādis bñficiys sūt oibus alyz p̄ferendi.
nisi necessitas ex alia pte p̄ponderaret uel a
liq̄ alia cōditio. puta cois vtilitat̄ ecclie ul' rei
publice. i alyz aut̄ ē estimatio habēda ⁊ con
iūctōis ⁊ bñficiy suscepti. q̄ siliē non pōt cōi
r̄gula dēf̄minari. ¶ Ad quartū dicēdū q̄ pa
rētē sūt sic supiozes. ⁊ iō amor parentuz est
ad bñficiēdū. amor aut̄ filioz ad honorādū
parētē. ⁊ tam̄ i necessitatis extreme articu
lo magis liceret d̄ferere filios q̄ parētē. q̄s
nullo mō d̄ferere licet prop̄ obligationem
bñficiorum susceptozum. ut patet per philo
sophum in 8. ethicozū.

Ad quartum sic pro

cedit. Videt̄ q̄ bñficiētia sit sp̄al' v̄t. p̄ce
pta. n. ad v̄tutes ordinātur: q̄a legiflatozes
itēdūt facere hoīes v̄tuosos. sic d̄r i 2. ethico
rū. s; seorsū dāt p̄ceptuz de bñficiētia ⁊ de
dilectōe: d̄r. n. Mat̄h. 5. Diligite inimicos
v̄ros. ⁊ bñfacite his q̄ oderūt vos. q̄ bñficiē
tia ē v̄tus distincta a caritate. ¶ V̄tū v̄tu
tibus opponūt. s; bñficiētie opponūt aliq̄
sp̄alia v̄tū p̄ q̄ nocumētū p̄oxio infer̄. pu
ta rapia furtū ⁊ alia huiusmōi. q̄ bñficiētia
ē sp̄alis v̄t. ¶ Caritas n̄ distinguit̄ i mul
tas sp̄es. s; bñficiētia videtur distingui in
multas sp̄es fm̄ diūctas bñficiorū species. q̄
bñficiētia ē alia v̄tus a caritate. ¶ H̄ est
q̄ act⁹ iōior ⁊ extior nō regunt diuersas vir
tutes. sed bñficiētia ⁊ beniuolētia nō diffe
rūt nisi sic actus extior ⁊ iterior: q̄a bñficiē
tia ē exercitio beniuolētie. q̄ sic beniuolētia
nō ē alia v̄t. a caritate: ita nec bñficiētia.
¶ Dicēdū q̄ uirtutes diuērificāt fm̄
diuersas rōnes obi. eadē aut̄ ē rō formalis
obi caritatis ⁊ bñficiētie. nam utraq; r̄spicit
rōnē cōem bōi. ut ex p̄dictis p̄s. vnde bene
ficiētia nō ē alia v̄tus a caritate. sed nomiāt
quendā caritatis actum. ¶ Ad p̄mū q̄ dicē
dū q̄ p̄cepta nō dāt d̄ h̄itibus uirtutū s; de
actib⁹. ⁊ iō diuersitas p̄ceptorum nō signat
diuersos h̄it⁹ virtutū. s; diuersos act⁹. ¶ Ad
secūndū dicēdū q̄ sic oia bñficia p̄oximo ex
hibita iquātuz cōsiderātur sub cōi rōne boni
reducūtur ad amorē. ita oia nocumēta: iōq̄
tū cōsiderātur fm̄ cōem rōnē mali r̄ducūtur
ad odiū. put aut̄ cōsiderātur fm̄ aliqs sp̄ales
rōnes uel bōi uel mali r̄ducūt ad aliq̄i speci
ales virtutes uel uirtū. ⁊ fm̄ h̄ etiā sūt diuer
se bñficiorū sp̄es. V̄n p̄s r̄sio ad tertium.

Unde consi

Odrādū ē de elemosyna. Et
circa h̄ querūt̄ decē. p̄ v̄tū
elemosyne largitio sit ac
tus caritati. 2. de di
ctio
ne elemosynaz. 3. q̄ sūt potiozes elye v̄tuz
sp̄iales uel corporales. 4. v̄tuz corpales elye
hēant effectū sp̄iale. 5. v̄tū dare elemosy
nas sit i p̄cepto. 6. v̄tuz corpales elya sit dāda
d̄ necessario. 7. utz sit dāda d̄ iuste acqui
sita. 8. q̄ sit dare elyam. 9. quib⁹ sit dāda
x. de mō dādi elyas.

elye cōueniēt dīstīguūt s̄m ea i qbus hōies
ē būdēt z deficiūt. ¶ **R** dicēdū q̄ p̄dicta
elye dīstīctio cōueniēt sumit s̄m diuersos
defect̄ p̄ximoz quoz qdā sūt ex pte aie ad
qs ordinātur spūales elye : qdā vō ex parte
corpis ad qs ordināt elye corpales. defect̄
n. corpalis aut ē i vita: aut ē p̄ vitā: sigdē ē i
vita: aut ē cōis defect̄ respectu eoz qb̄ oēs
indigēt aut ē spūalis p̄pter aliqd accidēs sup
ueniēs. si p̄ mō aut defectus ē iterior aut ex
terior. iterior qdē ē duplex. vn̄ quidē cui
subuenit p̄ alimētū siccū. s. fames. z s̄m h̄ po
nit pascere esuriētē. alī aut ē cui subuenit
p̄ alimētū humidū. s. sitis. z s̄m h̄ potare
litientē. defect̄ autē cōis respectu ext̄ioris
auxily ē duplex. vn̄ respectu tegumētī. z q̄
tū ad h̄ pōit vestire nudū. alī autē respectu
h̄itactī. z q̄tū ad h̄ pōit suscipere hospite. s̄m
ter aut si sit defect̄ aliqs spūalis. aut ē ex cā
itrifeca sic ifirmitas : z q̄tū ad h̄ ponit v̄si
tare ifirmū: aut ē ex cā extrifeca: z q̄tū ad h̄
ponit redēptio captiuoz. p̄ vitā aut exhibe
tur mortuis sepultura. S̄m aut spūalib̄ de
fectib̄ ipūalib̄ actib̄ subuenit dupliciter.
vno: p̄solendo auxiliū a deo. z q̄tū ad h̄ po
nit oro qua qs p̄ alys orat. alio ipēdendo
būanū auxiliū: z h̄ triplr. vno: defectum i
tellectus z si qdē sit defectus speculatiui in
tellectus adhibet ei remediū p̄ doctrinā: si
aut p̄ctici itellectus adhibet ei remediū p̄
cōsiliū. alio: ē defect̄ ex passiōe appetitiue
ytutis: iter q̄s ē maxim̄ tristitia: cui subueni
tur p̄ cōsolationē. 3. mō ex pte iordiatī act̄
q̄ qdē triplr cōsiderari p̄t: vno mō ex pte
ipius peccātis iquātū p̄cedit ab ei iordiatā
volūtate. z sic adhibet remediū p̄ correctio
nē: alio mō ex pte eius in quē peccat̄: z si q
dē sit peccatū i nos: remediū adhibemus re
mittēdo offēsā. si aut sit i deū uel i p̄ximum
nō ē nostri arbitry remittere: ut Jero dicit
sup Mat̄. 3. mō ex pte sc̄le ipius actus i
ordiatī ex q̄ grauāt ei cōiuētes etiā p̄f
peccātis itētionē: z sic remediū adhibet sup
portādo. maxie i his q̄ ex ifirmitate peccāt:
s̄m illud R. o. 15. Debem̄ nos firmiores ifir
mitates alioz portare. z n̄ solū s̄m q̄ ifirmi
sūt siue graues ex inordiatīs actib̄: s̄ etiā q̄
cūqz eoz onera sūt supportāda: s̄m illd̄ Sal.
6. Alē alterius onera portate. ¶ Ad p̄mum
q̄ dicēdū q̄ sepultura mortui nō confert ei
q̄tū ad sensū quē corp̄ post mortē habeat. z

s̄m h̄ oīs dīc. q̄ inficiētes corp̄ n̄ h̄nt apli
us qd faciāt. z p̄p̄ h̄ oīs n̄ cōmēorat sepul
turā inē alia mie opa: s̄ enumerat solū illa q̄
sūt euidentioris nccitatis. p̄inet tñ ad defūc
tū qd de eius corp̄ agat. tñ quātū ad h̄q̄ vi
uit i mēozys hoiuz: cui honor debonestat
si isepult̄ remaneat. tñ etiā q̄tū ad affectū
quē adhuc viuēs habebat de suo corp̄: cui
pioz effectus cōformari dēt post mortē ipsi
z s̄m h̄ cōmēdāt aliqui d̄ mortuoz sepultu
ra: vt **A**thobias z illi q̄ dñm sepelietur: vt p̄
p̄ **A**ngl. i li. de cura p̄ mortuis agēda. ¶ Ad
sedūdū dicēdū q̄ oēs alie necessitates ad
has reducūt. nā cecitas z claudicatio sūt in
firmitates qdā vñ dirigit cecū z sustentare
claudū reducūt ad visitationē ifirmoz: s̄m
etiā subuenire hoi 3 quācūqz cōpressionem
illatā extrifecus reducūt ad redemptionem
captiuoz: diuitie aut qbus paup̄tati subueni
tur nō querūt nisi ad subueniēdū p̄dictis d̄
fectibus. z iō nō fuit spūalis mētio de h̄ defe
ctu faciēda. ¶ Ad tertiu dicēdū q̄ correctio
peccātū q̄tū ad ipaz executionē actus seue
ritatē iusticie cōtinere v̄t. s̄ q̄tū ad itētionē
cozūgētis q̄ vult hoiem a malo culpe libare
ptiner ad miām z dilectiōis affectū: s̄m illd̄
p̄. 27. Meliora sūt verbera diligētī q̄ frau
dulēta oscula odiētis. ¶ Ad q̄tū dicēdū
q̄ nō qlibet nesciētia p̄tinz ad hoiis defectū
s̄ solū ea q̄ qs nescit ea q̄ cōuenit eū scire. cui
defectui p̄ doctrinā subuēire ad elyam p̄i
net. i quo tñ obseruāde sūt debite circūstan
tie persone z loci z t̄pis. sicut z in alijs acti
bus virtuosis.

Ad tertiu sic proce

ditur. Videt̄ q̄ elemosyne corpales sint po
tiores q̄ spūales. Laudabilius. n. ē magis i
digētī elyam facere: ex b̄. n. elya laudē h̄z q̄
idigētī subuenit. s̄ corpus cui subuenit per
elyas corpales ē idigētioris naf e q̄ spūl cui
subuenit p̄ elyas spūales. ḡ elye corpales s̄
potiores. ¶ **R**. Recōpensatio b̄nificij laudē
z meritū minuit. vñ z dñs dīc **L**uc. 14. Cū
facis prandiū aut cenā: noli vocare vicinos
diuites ne forte z ipsi te reinuitent. s̄ in ele
mosynis spūalibus semp̄ ē recōpensatio: ga
qui orat p̄ alio: sibi pficit: s̄m illud ps. Oro
mea in sinu meo cōuertef. q̄ etiā aliū docet
īpe i sc̄ia pficit: qd nō cōtingit i elemosynis
corpalib̄. ḡ elye corpales sunt potiores q̄

spūales. ¶ Ad laudē elye p̄inet q̄ paup̄
 ex elya data cōsolaf. vii Job. 31. d̄r. Si n̄ b̄n̄
 dixerūt mibi lafa ei⁹. ⁊ ad Philemonē dīc
 ap̄ls. Viscera scōz regeuerūt p̄ te ff. s̄ q̄nq̄
 magi ē grata paup̄i elya corp̄alis q̄ spūalis
 ḡ elya corp̄alis potior ē q̄ spūalis. S̄z 3̄ ē
 qd̄ Aug. i li. de fmōe d̄ni i mōte: sup̄ illud
 Qui petit a te da ei: dīc. Dādū ē qd̄ nec tibi
 nec alii noceat: ⁊ cū negaueris qd̄ petit idi
 cāda ē iusticia: vt non eū inanē dimittas: ⁊
 aliqn̄ melius aliqd̄ dabis: ⁊ cū iuste petētē
 corxerit: correctio autē ē elya spūalis. ḡ spi
 rituales elye sūt corp̄alib⁹ p̄ferēde. ¶ 3̄. di
 cēdū q̄ cōpatio istaz elyaz pōt attendi du
 plicif. ¶ Uno simplr loquēdo. ⁊ fm̄ h̄ elye
 spirituales p̄eminēt triplici rōne. p̄ qd̄e ga
 id qd̄ exhibēt nobili⁹ ē. f. donū spūale qd̄ pe
 minet corp̄ali: scdm̄ illō p̄v. 4. Donū bonū
 tribuā vob: legē meā ne dereliq̄tis. 2. rōne
 eius cui subuenif: q̄a spūs nobilior ē corpe.
 vnde sicut hō sibi ip̄i magis debet puidere
 q̄tū ad spm̄ q̄ quātū ad corp⁹. ita ⁊ primo
 quē debet sicut seipm̄ diligē. 3. quātū ad ip
 sos actus qb⁹ subuenif p̄rio: q̄a spūales ac
 tus sūt nobiliores corp̄alib⁹: q̄ sunt qd̄amō
 seruiles. Alio p̄nt cōpari fm̄ aliquē p̄tici
 larē casū i q̄ quedā corp̄alis elya alicui spi
 rituali p̄fer. puta magi ē pascēdū fame mo
 rientē q̄ docēdum: sicut ⁊ idigēti fm̄ p̄m̄
 melius ē vitari q̄ p̄hari: q̄uis h̄ sit simplr
 melius. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ dare magis
 idigēti melius ē cetis parib⁹. s̄ si minus idi
 gēs sit melior ⁊ melioribus idigēat. dare ei
 mel⁹ ē: ⁊ sic ē i p̄posito. ¶ Ad secūdū dicē
 dū q̄ recōp̄satio nō minuit meritū ⁊ lau
 dē elye si nō sit intēta: sicut ⁊ hūana gloria
 si nō sit itēta nō minuit rōnē v̄tutis: sicut ⁊
 de Catone salustius dicit q̄ q̄ magis gloriaz
 fugiebat eo magis eū gloria seq̄bat: ⁊ ita cō
 tigit i elemosynis spūalib⁹: ⁊ tñ itētio bono
 rū spūaliū nō minuit meritū: sicut intentio
 bonoz corp̄aliū. ¶ Ad tertū dicendum q̄
 meritū dantis elyam attēdiē fm̄ id in quo
 debet rōnabilē regescere volūtas accipiētis
 nō i eo i q̄ regescit si sit inordinata.

Ad quartū sic proce
 dit. Videt q̄ elye corp̄ales nō habeāt effec
 tū spūalē. Effectus. n. n̄ ē potior sua causa.
 s̄z bona spūalia sūt potiora corp̄alib⁹. non ḡ
 elye corp̄ales h̄nt spūales effectus. ¶ Da

re corp̄ale p̄ spūali vitū ē symonle. s̄z b̄ viti
 um ē oio vitādū. nō ḡ sūt vāde elye ad cōse
 quēdū spūales effect⁹. ¶ Multiplicata cā
 multiplicaf effect⁹: si ḡ elya corp̄alis cāret
 spūalē effectū: seq̄ref q̄ maior elya magis
 spūalif p̄ficeret. qd̄ ē illud qd̄ legit Lucl.
 21. de vidua mittēte duo era minata i gaço
 phylatiū q̄ fm̄ sniam d̄ni plus oib⁹ misit. n̄
 ḡ elya corp̄alis h̄z spūalē effectū. ¶ S̄z 3̄ ē
 qd̄ d̄r Eccl. 29. Elya viri grām boīs q̄n̄ pu
 pillā cōseruabit. R. dicēdū q̄ elya corp̄alis
 triplicif pōt cōsiderari. ¶ Uno fm̄ suā substā
 tiā ⁊ fm̄ h̄ h̄z nisi corp̄alē effectū. inq̄tū. f.
 supplet corp̄ales defect⁹ p̄rio. Alio modo
 pōt cōsiderari ex pte cāe ei⁹: iquātū. f. aliqs
 elyaz corp̄alē dat p̄t v̄ilectionē dei ⁊ p̄xi
 mi: ⁊ q̄tū ad h̄ affert fructū spūalē fm̄ illud
 Eccl. 29. Perde pecuniā p̄pter frēm. pone
 thesaur⁹ i p̄ceptis altissimi ⁊ p̄derit tibi ma
 gis q̄ aurū. 3. mō ex pte effect⁹ ⁊ sic h̄z spūa
 lē fructū i q̄tū. f. prim⁹ cui p̄ corp̄alē elyaz
 subuenif: mouet ad orādū p̄ b̄n̄factore. vii
 ⁊ ibidē subdit: cōclude elyaz i sinu paup̄is
 ⁊ h̄ p̄ te exorabit ab oī malo. ¶ Ad p̄mū ḡ
 dicēdū q̄ rō illa p̄cedit de corp̄ali elya fm̄
 suā sbam. ¶ Ad secūdū dicēdū q̄ ille qui
 dat elyam n̄ intendit emē aliqd̄ spūale per
 corp̄ale: q̄a scit spūalis i infinitū corp̄alibus
 p̄eminē: s̄z itēdit p̄ caritatis effectū spūalem
 fructū p̄mereri. ¶ Ad t̄tū dicēdū q̄ vidua
 q̄ minus dedit fm̄ q̄tūtatē: plus dedit scdm̄
 suā p̄portione: ex quo p̄sāt i ip̄a maior ca
 ritatis affectus: ex q̄ corp̄alis elya spūalem
 efficaciam habet.

Ad quintum sic pro
 cedif. Videt q̄ dare elyam n̄ sit i p̄cepto.
 Cōsilia. n. a. p̄ceptis distiguūf. s̄z dare elyaz
 ē cōsiliū: fm̄ illud daniel. 4. Cōsiliū meuz
 regi placeat. p̄cā tua elemosynis redime. ḡ
 dare elyaz n̄ ē i p̄cepto. ¶ Cuilibz licet sua
 re vti ⁊ eā retinē. s̄z retinēdo rē suā aliqs ele
 mosynā nō dabit. ḡ licitū ē elyam nō dare.
 nō ḡ dare elyam ē i p̄cepto. ¶ oē quod ca
 dit sub p̄cepto aliq̄ tpe obligat trāsgressores
 ad p̄ctm̄ mortale: q̄a p̄cepta affirmat ius
 obligāt p̄ tpe d̄terminato. ḡ si dare elyaz ca
 deret sub p̄cepto: eēt d̄terminare aliqd̄ tēpus i
 q̄ hō peccaret mortalit̄ nisi elyam daret. sed
 hoc nō videt: q̄a semp̄ p̄babilif estari pōt
 q̄ paup̄i alif subueniri possit. ⁊ q̄ id qd̄ ē in

elemosynas erogādū posset ei eē necessariū
vel ī pnti vel ī futuro. g̃ videt q̃ elyam da
re nō sit in p̃cepto. ¶ **S.** Dia p̃cepta adpre
cepta decalogi reducūt. s; in illa p̃cepta ni
hil cōtinet de datione elyarū. g̃ dare elemo
synas nō est in p̃cepto. ¶ **S.** Nullus pu
nīf pena eēna p̃missione alicui⁹ qd̃ nō ca
dit sub p̃cepto. s; alig p̃nīf pena eēna p̃
omissioe elyarū: vt p; **Matb. 25.** g̃ dare ele
mosynā ē p̃cepto. ¶ **S.** dicendū q̃ cū di
lectio p̃imi fit ī p̃cepto. necesse ē oīa illa ca
dere sub p̃cepto sine qbus dilectio p̃imi n̄
cōseruat. ad dilectionē aut̃ p̃imi p̃inet vt
p̃imo n̄ solū velim⁹ bonū: s; etiā opemur
fm̄ illud. i. **Job. 3.** Nō diligam⁹ v̄bo neq; li
gua: s; ope ⁊ veritate. ad h̄ aut̃ q̃ velimus et
opemur bonū alicui⁹ regit q̃ ei⁹ necessita
ti subueniam⁹ qd̃ fit p̃ elyarū largitionē. ⁊ iō
elyarū largitio ē ī p̃cepto. s; q̃a p̃cepta danē
de actib⁹ virtutū: necesse ē q̃ h̄ mō donum
elye cadat sub p̃cepto fm̄ q̃ act⁹ ē de necessi
tate virtutis. s; fm̄ q̃ recta rō regit. fm̄ quā
ē aliqd̃ cōsiderādū ex pte dātis. ⁊ aliquid ex
pte eius cui ē elya danda. ex pte quidē dā
tis cōsiderādū ē vt idē qd̃ ē elyas erogādū
fit ei sup̃flūū: fm̄ illud **Lucl. xi.** Ad sup̃est
date elyam. ⁊ dico sup̃flūū: n̄ solū respectu
sui ip̃ius qd̃ ē s̄ id qd̃ ē necessarium indiui
duo. s; etiā respectu alioꝝ quorū cura sibi in
cūbit: q̃ p̃us oportet q̃ vnusq; s; sibi p̃uide
at: ⁊ his quorū cura ei incūbit: ⁊ postea de
residuo alioꝝ necessitatib⁹ subueniat respe
ctu quorū d̄f̄ necessariū p̃fone: fm̄ q̃ p̃fona
dignitatē ip̃ortat. sic ⁊ nā p̄ accipit cibū ad
sustētationē p̃p̃y corpis qd̃ ē necessariū mi
nisterio virtutis nutritiue. sup̃flūū autē
erogat ad gn̄ationē altius p̄ vtutē gn̄atiuā.
ex pte aut̃ recipiētis regit q̃ necitate h̄eat
aliogn̄ n̄ eēt rō q̄re elya ei dare. s; cū n̄ pos
sit ab aliq̃ vno oib⁹ necitate h̄ntib⁹ subueni
ri: n̄ oīs necitas obligat ad p̃ceptū: s; illa so
la sine q̄ is q̄ necessitate patit sustētari non
pōt. in illo. n. casu locū h; qd̃ **Amb.** dicit. Pa
sce fame moriētē: si nō paueris occidisti. sic
g̃ dare elyam de sup̃flūo ē in p̃cepto: ⁊ dare
elyam ei. g̃ ē in extrema necessitate. alias at
elyas dare ē ī cōsilio. sicut ⁊ de qlibet melio
ri bono danē cōsilia. ¶ **Ad p̄mū** g̃ dicendū
q̃ Daniel loq̄bat regi q̃ nō erat legi dei sub
iect⁹. ⁊ iō ea etiā q̄ p̄tinēt ad p̃ceptū legis
quā n̄ p̄fitebat̄ erāt ei p̄ponēda p̄ modum

cōsilio. Vel pōt dici q̃ loq̄bat̄ in casu illo ī q̄
dare elyam nō ē ī p̃cepto. ¶ **Ad secūdas** di
cēdū q̃ bona tp̄alia que hōi diuinit⁹ cōferūt
ei⁹ qd̃ sūt q̄tū ad p̄petatē s; q̄tū ad vsū
n̄ solū debēt eē ei⁹: s; etiā alioꝝ q̄ ex eis sustē
tari pōt ex eo q̃ ei sup̃flūū. vnde **Basilius**
dicit. Si fateris ea tibi diuinit⁹ puenisse. s.
tp̄alia bona. an iust⁹ ē de⁹ ieq̄lī res nob̄ di
stribuēs: cur tu abūdas: ille vō medicat: nisi
ut tu bone cōp̄tatiōis merita cōsequeris: ille
vō patiētē b̄auis decorēt. Est panis fame
lici quē tu tenes: nudī tunica quā ī cōclauī
cōseruas: discalciati calce⁹ q̄ penes te marce
scit: indigētis argētū qd̃ possides inbūatū
q̄ circa tot iuriaris quot dare valēs. ⁊ h̄ idē
dicit **Amb.** ī decre. di. 47. ¶ **Ad tertiu** dicit̄
dū q̃ ē aliqd̃ t̄pus dare in q̄ mortaliē peccat
si elyam dare omittat. ex pte qd̃ recipiētis
cū apparet euidēs ⁊ vrgēs necessitas: nec ap
paret ī p̄mptu q̄ ei subueniat. ex pte vō dātī
cū h; sup̃flua q̄ fm̄ statū p̄ntem nō sunt sibi
necessaria: p̄nt̄ p̄babilī estimari pōt. nec
oportet q̄ cōsideret oēs casus q̄ p̄nt̄ cōtingē ī
futurū. h̄. n. eēt d̄ crastino cogitare. qd̃ d̄ns
p̄hibet **Matb. 6.** s; dēt diuīdicari sup̃flūū
⁊ necessariū: fm̄ ea q̄. p̄babilī ⁊ vt ī plurib⁹
occurrūt. ¶ **Ad quartū** dicit̄ dū q̄ oīs subue
ntio p̄imi reducūt ad p̃ceptū de honozatiōe
parentū. sic. n. ⁊ ap̄s iterptat̄. i. ad **Thimot.**
4. dicens. Pietas ad oīa vtilis est. p̄missio/
nē hūs vite q̄ nūc ē ⁊ future. qd̃ dicit: q̄ ī p̄
cepto de honozatione parētū additur p̄mis
sio vt sis longeuus sup̃ terrā. sub pietate aut̃
cōp̄hēdit̄ oīs elemosynarū largitio.

Ad sextum sic proce

ditur: Videt q̃ aliq̃ nō debeat elyam dare
de necessario. **Ordo. n. caritatis** n̄ minus at
tēdit̄ penes effectū b̄nficij: q̄ penes iteriorē
affectū. peccat aut̃ q̄ p̄postere agit in ordine
caritatis: q̄a ordo caritatis ē ī p̃cepto. cū g̃
ex ordie caritatis plus d̄cat al: q̄ se q̄ p̄i
mū diligē. videt q̃ peccet si subtrahat sibi ne
cessaria vt alt̄i largiat̄. ¶ **Quicūq;** largit̄
de his q̄ sūt necia sibi ē p̄pe sube dissipator:
qd̃ p̄tinet ad p̄digū: vt p; p̄ p̄m ī 4. ethico
rū. s; nullū op⁹ virtuosū ē faciēdū. ergo nō est
danda elya de necessario. ¶ **S.** ap̄lus dicit. i.
ad **Thimot.** 5. Si q̄ suoz ⁊ marie domesti
corū curā nō h; fide negauit ⁊ ē ī fidei dete
rior: s; q̄ aliq̃ det de his q̄ sūt sibi necessaria

ul' suis. **V**idef derogare cure qua qd debz ha
 bere de se z de suis. g. videf qd qcuq; de ne
 cessarijs elyaz dat qd qm peccet. **S**z est
 qd dñs dicit **M**atth. 19. Si vis pfect' ee vade
 z vede oia q habes z da paupib'. sz ille q dat
 oia q habet paupib'. no solu dat supflua sz e
 tia nccia g de necessarijs pot homo elyaz da
 re. **R**o dñs q necessariu dupliciter dr. **U**no
 sine quo aliqd esse no pot. z de tali necessaio
 oio elya dari no debz. puta si aliqs i articulo
 necessitat' constitut' hret solum vnde posset
 sustetari z filij sui uel aly ad eu ptinetes. de
 h. n. necessario elyam dare e sibi z suis vita
 subtrahere: sz h dico nisi forte talis casus ini
 neret vbi s'brabedo sibi daret alicui magne
 pfone p qua ecclesia uel respubica sustenta
 ref. ga p talis pfone libatioe seipsuz z suos
 laudabilif piculo mortis exponer: cu bonu
 coe fit ppo pferedu. **A**lio mo dr aliquid ne
 cessariu sine q no pot dueniēt vita trāfigi sz
 cōditioez z statū pprie pfone z aliarum pio
 narū qru cura ei incūbit. huiusmodi nece s
 fary tmin' no est in idiuifibili constitutus. sed
 multas additis no pot diiudicari ee vltra ta
 le necessariu. z mult' subtracti aduc rema
 net vnde possit cōueniēt aliqs trāfigere fin
 ppriu statū. de huiusmodi g elyam dare e bo
 nu z no cadit sub pcepto sz sub cōsilio. iordi
 natū eēt aut si aliqs tātū sibi de bonis ppys
 subtraher ut aly largiret. q de residuo non
 posset vitā trāfigere cōueniēt fin ppriu sta
 tū z negocia occurrētia. null' n. incōueniēt
 viuē debet. **S**z adhuc tria sūt excipiēda. qru
 pmū e qn aliqs statū mutat. puta p religio
 nis ingressū. tūc. n. oia sua pp' xpm largiēs
 op' pfectiois facit se in alio statu ponēdo. 2o
 qn ea q sibi subtrahit z si sint necessaria ad
 cōueniētia vite. tñ de facili resartiri possunt
 ut no sequat maximū incōueniēs. 3o qn oc
 cureret extrema necessitat' alicui' puate pfo
 ne uel etiā aliq magna necessitas reipublice
 in his. n. casib' laudabilif p'mitteret aliqf
 id qd ad decētia sui stat' ptinē vidēt ut ma
 iori necessitati subueniret. Et p hoc patz de
 facili responsio ad obiecta.

Ad septimuz sic pro
 cedif. **V**idef qd possit elya fieri d illicite ac
 gfitis. **D**r. n. **L**ucl. 16. **F**acite vobis amicos
 de māmona iugtat'. māmda. n. significat di
 uitias. g de diuitijs iniq. acgfitis pot sibi ali

quis spūales amicos facere elyas largiedo.
Sz de turpe lucrū videf ee illicite acgfitū
 sz turpe lucz e qd de meretricio acgrif vnde
 z de huiusmodi sacrificiū ul' oblatio do offer
 ri no debet: fm illud **D**eut' 23. Non offeres
 mercedē p'fubuli i doimo dei tui. filie etiam
 turpif acgrif qd acgrif p aleas: ga ut pbs di
 cit in 3o ethicoz. tales ab amicis lucrāf qbus
 oportz dare. turpissime etiā acgrif aliqd per
 symoniā p qua aliqs spiritui scō iuriā facit
 z tñ de huiusmodi elya fieri pot. g de male ac
 gfitis pot aliqs elemosynā facē. **S**z **M**oio
 ra mala sūt magis vitāda qz minora. sz min'
 pctū e detētio rei aliene qz homicidiū qd a
 ligis icurrit: nisi aliqs i vltia necessitate sub
 ueniat: ut patz p **A**mb' dicētē. **P**asce fame
 moriētē: qm si no paueris occidisti. g aliqs
 pot elyam facere in aliq casu de male acgfi
 tis. **S**z e qd **A**ug' dicit in li' de v'bis dñi.
De iustis laborib' facite elyas. no. n. corrup
 turi estis iudicē xpm ut no vos audiat cum
 paupib' qb' tollit. nolite velle elyas facere
 de fenore z vsuris. fidelib' dico qb' corp' xpi
 erogam'. **R**o divedū q triplicif pot aliqd
 ee illicite acgfitū. **U**no. n. mo id qd illicite
 ab aliq acgrif debet ei a qd e acgfitū. nec pot
 ab eo retieri q acgfituit. sicut cōtingit i rapina.
 z furto z vsuris. z de talib' cū hō teneat ad
 restitutionē elya fieri no pot. **A**lio vō mo e
 aliqd illicite acgfitū: ga qdez ille q acgfituit
 retinē no pot. nec tñ debet ei a quo acquisi
 uit: ga. s. iusticiā accepit. z al' iusticiam
 dedit. sicut cōtingit i symoniā i qua dñs z
 accipiēs i iusticiā legis dñe agit. vnde n de
 bet fieri restitutio ei q dedit. sz dēt in elyas
 erogari. z eadē rō e i similibus i qb' .s. datio
 z acceptio e i legē. 3o mo e aliqd illicite acg
 fitū: no quidē quia ipa acgfitio fit illicita. sz
 quia id ex q acgrif est illicitū. sicut p3 de eo
 qd mulier acquirit p meretriciū. z h ppe vo
 catur turpe lucz. q. n. mulier meretriciū ex
 erceat t'pit agit z i legē dei. sz i eo q accipit
 no iuste agit nec i legē. vnde qd sic illicite
 acgfitū e retineri pot z de eo elemosyna fi
 eri. **A**d pmū g divedū q sic **A**ug' dicit i li'
 de v'bis dñi. illud v'bu dñi quidā male intelli
 gendo rapiūt res alienas. z aliquid ide pau
 peribus largiūt. z putāt se facere qd pceptū
 e. intellectus iste corrigēdus e. sz oēs diuitie
 iiquitatis dicūt vt dicit i libro de qstionibus
 euāgely. ga no sūt diuitie iniq nisi i iniquis

q̄ i eis spē cōstituūt. vel fm Amb. iūquū mā
mona dixit. q̄ varijs diuitiarū ill ecebr̄ n̄of
tēptāt affectus: vel ga i plurib⁹ p̄decessorib⁹
q̄bus p̄rimoniō succedit aliq̄s rep̄it̄ qui iū
ste vsurpauit aliena: q̄suis tu nescias vt Ba
silius dic̄: vel oēs diuitie dic̄t̄ iūquitatis. i.
sc̄l̄itatis: ga nō eq̄l̄it̄ sūt oībus distribute:
vno egēte ⁊ alio supabūdante. ¶ Ad secun
dum dicēdū q̄ de acq̄sito p̄ meretricium iā
dictū ē q̄l̄it̄ elya fieri p̄t nō aut̄ fit de eo sa
crificiū vel oblatio ad altare. tū p̄p̄ scanda
lū. tū p̄pter sanctorū reuerētā. de eo etiam
q̄d̄ ē p̄ symoniā acq̄sītū p̄t fieri elya ga nō
ē debitū ei q̄ dedit: s̄ meret̄ illud amittere.
circa illa vō q̄ p̄ aleas acq̄rūt̄ videt̄ eē aliqd̄
illicitū ex dīno iure. s̄ q̄ aliq̄s lucret̄ ab his
q̄ rē suā alienare nō p̄t: sicut sunt minores
⁊ furiosi ⁊ huiusmōdi. ⁊ q̄ aliq̄s trahat aliuz
ex cupiditate lucrādi ad ludū ⁊ q̄ fraudulē
ter ab eo lucret̄. et i his casib⁹ tenet̄ ad resti
tutionē. et sic de eo n̄ p̄t elyam facē. aliqd̄
aut̄ videt̄ vlt̄erius eē illicitū ex iure positio
ciuili q̄d̄ p̄hibet vniuersalit̄ tale lucrum. s̄
ga ius ciuile nō obligat oēs: s̄ eos solos qui
sūt his legib⁹ subiecti: ⁊ itē p̄ dissuetudinē
abrogari p̄t. iō apud illos q̄ sūt huiusmodi
legib⁹ obstricti. tenet̄ vniuersalit̄ ad restitu
tionē qui lucrāt̄: nisi forte h̄ia consuetudo
p̄ualeat: aut nisi aliq̄s lucratus sit ab eo qui
traxit eū ad ludū. i quo casu non tenet̄ resti
tuere: ga ille q̄ amisit nō ē dignus recipere.
nec p̄t licite retinē tali iure positio durā
te. vnde dēt̄ de B elyam facē i B casu. ¶ Ad
tertium dicēdū q̄ i casu extreme necessitatis
oīa sūt cōia. vñ licet ei qui talē necessitatez
patit̄ accipe de alieno ad sui sustentationē.
si n̄ inueniat q̄ sibi dare velit. et eadē rōne s̄
h̄re aliqd̄ de alieno. et p̄t de B elyam dare:
q̄nimo et accipe si aliē subueniri nō possit
necessitate patiēt̄. si tū fieri p̄t sine piculo
debet requisita dñi volūtate paupi p̄uidere
extremā necessitatē patienti.

Ad octauum sic pro
cedit̄. Videt̄ q̄ ille qui est in p̄tate alterius
cōstitut⁹ possit elyaz facere. Religiosi. n. sūt
i p̄tate suoz p̄lator̄ q̄b⁹ obediētā nouerunt
s̄ si eis nō liceret elyaz facere d̄anū reporta
rēt̄ ex statu religiōis: q̄ sic Amb. dic̄ sūma
xp̄iane religiōis i pietate cōsistit que maxi
me p̄ elyaz largitionē cōmendat̄. g. illi qui

sūt in p̄tate altius cōstituti p̄t elyaz facere.

Uxor ē sub p̄tate viri: ut d̄r Beñ. 3. s̄
uxor p̄t elyaz facere cū assumat̄ i uiri soci
etate. Vñ et de beata Lucia d̄r q̄ ignorāte
sponso elyas faciebat. g. p̄ B q̄ aliquis ē i
p̄tate altius cōstitut⁹ nō impedit̄ qn possit
elyas facere. ¶ Naturalis q̄dā subiectō
est filioz ad parētes. vnde ap̄ls ad eph. 6. vi
cit. Filij obedite parētib⁹ v̄ris in dño. sed
filij ut uideat̄ p̄t de reb⁹ p̄ris elyas facere: q̄
sūt q̄dā modo ipoz cū sint heredes. et iō euz
possint eis vti ad usū corpis: multo magi vi
detur q̄ possint eis vti elyas dādo ad fme
diū aie sue. g. illi qui sūt i p̄tate cōstituti p̄t
elyas dare. ¶ Serui sūt sub p̄tate dñoz
fm̄ illud ad Titū. 2. Seruos dñis suis sub
ditos eē. licz aut̄ eis aliquid in utilitatē dñi
facere. q̄d̄ maxie fit si p̄ eis elyas largiat̄. g.
illi q̄ sūt i p̄tate cōstituti p̄t elyas facere.

S̄ ē q̄ elye n̄ sūt faciēde d̄ alieno. s̄ d̄ iu
stis laborib⁹ p̄p̄ris vnusq̄sq̄ elyam facere
d̄z ut Aug. dic̄ in li. de v̄bis dñi. s̄ si subiecti
alys elyaz facerēt̄ B eēt̄ de alieno. g. illi qui
sūt sub p̄tate cōstituti alioz: nō p̄t elyam fa
cere. ¶ Dicēdū q̄ ille q̄ ē sub p̄tate altius
cōstitutus inquātū huiusmōdi: fm̄ superioris
p̄tate reglari d̄z. Dic. n. ē ordo nālis ut inse
riora s̄ superiora regulēt̄. et iō oportet q̄ ea i
q̄b⁹ inferiori supiozi subycti dispētet̄ n̄ aliter
q̄ ei sit a supiozi cōmissū. sic g. illi qui est sub
p̄tate cōstitutus de re s̄ quā supiozi subycti
tur elyam facere nō debet. nisi q̄ten⁹ ei a su
periozi fuerit cōmissū. si q̄s vō hēat aliqd̄ s̄
q̄d̄ p̄iati supior̄ nō subit. iā fm̄ h̄ nō ē p̄tā
ti subiectus q̄tū ad hoc p̄p̄ri iuris ex̄tis. et
de hoc p̄t elyam facere. ¶ Ad p̄mū g. dicē
dū q̄ monach⁹ si h̄z dispēsatōez a p̄lato cō
missaz p̄t elyas fecere de reb⁹ monasterij
s̄ q̄ sibi ē cōmissū. si vō nō h̄z dispēsatōez q̄
nihil p̄p̄ri h̄z. tūc n̄ p̄t facē elyam sine licē
tia abbatis uel exp̄esse habita uel p̄babilē
p̄sūpta. nisi forte i articulo extreme necessi
tatis. in q̄ licitū eēt̄ ei furari ut elyaz daret.
nec p̄pter hoc efficit̄ peioris cōditōis: q̄ sic
d̄r in li. de eccle. dogmatib⁹. bonū ē faculta
tes cū dispēsatōe paupib⁹ erogare. s̄ meli⁹
ē p̄ inrētōe sequēdi dñm in simul donare et
absolutū sollicitudine egere cū xpo. ¶ Ad
sc̄dm dicēdū q̄ si vxor h̄z alias res p̄t̄ do
tez que ordinatur ad sustentādū onera matri
mony: ul̄ ex proprio lucro ul̄ quocūq̄ alio

licito modo potest dari elemosina et irreposito asensu viri. moderatas tamen ne ex earum superfluitate vir depauperet. alias autem non debet dari elemosinas sine consensu viri vel expresso vel prescripto nisi in articulo necessitatis. sicut de monacho dictum est. Quis enim mulier sit equalis viro in actu ministerii: tamen in his que ad dispensationem domus pertinent vir caput est mulieris: secundum apostolum in ad Cor. xi. Beata autem Lucia sponsu habebat non virum. unde de consensu maritis potest etiam facere. Ad tertium dicendum quod ea que sunt filiarum milium sunt et prescriptis: et ideo non potest etiam facere nisi forte aliquam modicam de qua potest presumere quod prescriptis placeat. nisi forte alicui rei esset sibi a prescriptis dispensatio commissa. et ideo dicendum est de servis. Unde per solutio ad quartum.

Ad nonum sic procedit. Videtur quod non sit magis propinquioribus elemosina facienda. **Primum.** **Eccl. 12.** Da misericordiam di. et ne suscipias peccatum. benefac humiliter. et non desipio. scilicet quicquid contigit quod nostri propinquus sunt peccatores et ipsi. quod non sunt eis magis elemosine faciende. **Secundum.** Elemosine sunt faciende propter distributionem mercedis eterne: secundum illud **Matth. 6.** Et prescriptus tuus qui videt in abscondito reddet tibi. scilicet tributum eterne maxime accipit ex elemosinis que sanctis erogantur scilicet illud **Luc. 16.** Facite vobis amicos de mammona iniquitatis ut cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. quod exponit **Augustinus** in **1. d. vbi dicit dominus dicit. Qui sunt qui habent eterna habitacula nisi sancti dei. et qui sunt qui ab eis recipiendi sunt in tabernacula nisi qui eorum indigentie fuerint magis sunt elemosine dande sanctoribus quam propinquioribus. **Primum.** Maxime homo est sibi propinquus. scilicet sibi non potest homo elemosinam facere. videtur quod non sit magis facienda elemosina persone magis iuncte. **Secundum.** Sed est quod apostolus dicit in **ad Thimotheum. 5.** Si quis suorum et maxime domesticorum curam non habet: fidei ne gaudet et est infideli deterior. **Primum.** dicit quod sicut **Augustinus** dicit in **1. d. de doc. xpiana: illi qui sunt nobis magis iuncti quasi quidam sorte nobis obveniunt ut eis magis providere debeamus. Est tamen circa hoc discretio ratio adhibenda secundum officium communitatis et sanctitatis et utilitatis. nam multo sanctoribus magis indigentiam patienti et magis utili ad communitatem bonum est magis elemosina danda quam persone propinquiori. maxime si non sit multum iuncta cuius cura specialis nobis imineat. et si magna necessitate non patiat. **Ad primum dicendum quod peccatum non est subueniendum in quantum est peccatum: ut per******

in peccato foueat. scilicet in quantum homo est. i. ut natura sustentet. **Ad secundum dicendum quod opus elemosine ad mercedem retributivam eterne dupliciter valet. Uno quod modo ex radice charitatis. et scilicet elemosina est meritoria. putat in ea suam ordo charitatis secundum quam propinquioribus magis providere debet magis ceteris paribus. unde **Ambrosius** dicit in **1. d. de officiis. Est illa probanda liberalitas ut prius sanguinis tui non despicias si egeris committas: melius est enim ut ipse subuenias tuis quibus pudor est ab aliis superfluum deposcere. Alio modo valet elemosina ad retributionem vite eterne ex merito eius cui donat qui orat pro eo qui elemosinam dedit. et secundum hoc loquitur ibi **Augustinus. Ad tertium dicitur quod cum elemosina sit opus misericordie. sicut misericordia non est proprie ad seipsum. scilicet per quandam similitudinem ut dicitur. ita est proprie loquendo nullus sibi elemosinam facit. nisi forte ex persona alterius. puta cum aliquis distributor ponit elemosinam potest et ipse sibi accipere si indigeat eo tenore que et aliis ministrat.******

Ad decimum sic procedit. Videtur quod elemosina non sit abundantanter facienda. **Elemosina enim maxime debet fieri communitatibus. sed illis non debet sic dari ut ditiores inde fieri velint sicut **Ambrosius** dicit in **1. d. de officiis. nec aliis debet abundantanter dari. Primum.** **Ambrosius** dicit ibidem. Non debet simul effundi opes sed dispensari. scilicet abundantia elemosinarum ad effusionem pertinet. quod elemosina non debet fieri abundantanter. **Secundum.** **ad Cor. 8.** dicit apostolus. Non ut aliis sit remissio. i. ut alii de nostris ociose vivant. nobis autem sit tribulatio. i. paupertas. sed contingeret si elemosina daretur abundantanter. quod non est abundantanter elemosina largienda. **Secundum.** **3. d. de oratione Thob. 4.** Si multum tibi fuerit abundantanter tribue. **Primum.** dicit quod abundantia elemosine potest considerari et ex parte dantis et ex parte recipientis. Ex parte quidem dantis cum. scilicet aliquis dat quod est multum secundum proportionem proprie facultatis. et sic laudabile est abundantanter dare. unde et dominus **Luc. 21.** laudavit viduam que ex eo quod deerat illi. omnem victum quem habuit misit. obfuitatis tamen his que dicitur sunt de elemosina facienda de necessariis. Ex parte vero eius cui datur est abundantanter elemosina dupliciter. Uno quod suppleat sufficienter eius indigentiam. et sic laudabile est abundantanter elemosinam tribuere. Alio ut superabundet ad superfluitatem. et hoc non est laudabile. scilicet melius est pluribus indigentibus largiri. unde et apostolus dicit in **ad Cor. 13.** Si distribuero in cibos pauperum ubi glo. dicit. per hoc cautela elemosine docetur ut non vni sed multis detur: ut in pluribus proficit**

Ad primū g̃ dicēdū q̃ rō illa pcedit de
abundātia supercedēte necessitatē r̃cipiētis
el̃yaz. **A**d sc̃dū dicēdū q̃ auctoritas illa
loq̃ de abundātia el̃y ex pte dantis. s̃ intel
ligēdū ē q̃ de nō vult simul effundi oēs
opes nisi in mutatōe stat. vñ subdit ibidez
nisi forte vt Delise bones suos occidit ⁊ pa
uit paupes ex eo q̃ habuit vt nulla cura do
mestica teneretur. **A**d tertium dicendū
q̃ auctoritas inducta q̃tū ad h̃ q̃ dicit nō vt
alys sit remissio vel refrigeriū loq̃ d̃ abun
dantia el̃y q̃ supercedit necessitatē r̃cipiē
tis: cui n̄ ē dāda el̃y vt inde luxuriēs: sed vt
inde sustētet. circa qd̃ tñ ē discretio adhibē
da ppter diuersas r̃ditōes hōiū. q̃rū qdam
delectatiōibus nutriti idigēt magis delica
tis cibis aut vestib. vñ Amb° dicit in li° de
offi. Cōsiderāda ē largiēdo etas atq; de
bilitas: nōnūq; etiā verēcūdia q̃ ingenuos
p̃dit natales. aut si qs ex diuitijs ī egestatē
cecidit sine vitio suo. q̃tū vō ad id qd̃ subdi
tur: nob̄ aut̄ tribulatio. loq̃ de abundātia ex
pte dantis. s̃ sicut glo. ibidē dicit. non h̄ ideo
dicit. qui meli° eēt. s̃ abūdāter dare. s̃ d̄ infir
mis timer quos sic dare monet vt egestatez
non patiantur.

Quēdē r̃side
randū ē de correptione fra
na. Et circa h̄ queruntur
octo. p̄ vtz̄ fraterna corre
ctio fit act° caritatis. 2° vtz̄
fit sub̄ p̃cepto. 3° vtz̄ hoc p̃ceptū extēdat se
ad dēs uel solū ī platis. 4° vtz̄ subditi tene
ant ex h̄ p̃cepto platos corrigere. 5° vtrum
peccator possit corrigere. 6° vtz̄ aliqs d̄be
at corrigi qui ex correptione fit deterior. 7°
vtz̄ secreta correptione debeat p̃cedē d̄nūciati
onē. 8° vtrū testiū d̄nūctio debeat p̃cedē
denūctationem.

Ad primū sic proce
ditur. Videt q̃ fraena correptione nō fit act°
caritatis. Dic. n. glo. Math. 18. sup̄ illd̄: Si
peccauerit in te fraen tu°. q̃ fraen ē arguēd° ex
zelo iusticie. s̃ iusticia ē vt̄ distincta a carita
te. q̃ correptione fraena nō ē actus caritatis sed
iusticie. **P̄.** Correptione fraena fit p̄ secretaz
āmonitiōez. s̃ āmonitio ē cōsiliū qd̄dā qd̄ p
tinz̄ ad prudētiā. prudētis. n. ē eē bene consi
liatiū: ut d̄ ī 6° ethicoz. q̃ fraena correptione

nō ē act° caritatis s̃ prudētie. **P̄.** Cōtra
ry actus nō p̄tinēt ad eādē vtutē. s̃ suppo
tare peccatē ē act° caritatis s̃m illud Gal.
6. Alter alteri° onera portate. ⁊ sic adplebi
tis legē xpi q̃ ē lex caritatis. g̃ videt q̃ cor
rigere frem peccatē qd̄ ē v̄riū suppoztatiōi
n̄ fit actus caritatis. **P̄.** 3. Corripe delin
quētē ē qd̄dā el̃y sp̄ialis. sed el̃y ē act° cha
ritatis vt s̄ dictū ē. g̃ ⁊ correptione fraterna est
act° caritatis. **P̄.** 2. d̄d q̃ correptione delin
quētis ē quoddā remediū qd̄ d̄r adhiberi
p̄ctm̄ alicui°. P̄ctm̄ aut̄ alicui° dupl̄ r̃side
rari p̄t. Vno qd̄dē mō inq̄tū est nocuū ei q̃
peccat. Alio mō inq̄tū vergit ī nocumētū
alioz q̃ ex ei° p̄ctō ledūt uel scādalizāt ⁊ ē
inq̄tū est nocumētū boni cōis cui° iusticia
p̄ctm̄ hōis p̄turbat. Duplex g̃ ē correptione
delinquētis. Vna qd̄dē q̃ adhibet remediū
p̄ctō inq̄tū ē quoddā malū ipsius peccātis
⁊ ista ē pp̄ie fraterna correptione q̃ ordiat̄ ad
emēdatōez delinquētis. remouē aut̄ malum
alicui° cuiusdē rōnis ē: sicut bonū ei° p̄cura
re. p̄curare aut̄ fr̄is bonū p̄tinēt ad charita
tē p̄ quā volum° ⁊ opamur bonū amico. vñ
ēt correptione fraena ē act° caritatis: q̃ p̄ eā
repellim° malū fr̄is. s̃ p̄ctm̄ cui° r̄motio ma
gis p̄tinēt ad charitatē q̃ ē r̄motio exteri
oris d̄ni l̄t̄ corp̄alis nocumētū. quāto v̄ri
um bonū vtutis magis ē affine charitati q̃
bonū corp̄is l̄ extioz rez. vñ correptione frater
na ē act° caritatis poti° q̃ curatio iusticia
tis corp̄alis uel subuentio q̃ excludit̄ extioz
egestas. Alia vō correptione ē q̃ adhibet reme
diū p̄cti delinquētis s̃m q̃ ē in malū alioz et
p̄cipue in nocumētū cōis boni. ⁊ talis corre
ctio ē act° iusticie. cuius ē cōseruare r̄citudi
nē iusticie vni° ad alterz̄. **A**d p̄mū g̃ dicē
dū q̃ glo. illa loq̃ de secunda correptione q̃
ē actus iusticie. uel si loquat̄ etiā de p̄ma tūc
iusticia ibi sumitur s̃m q̃ ē v̄lis virtus: vt. ī
dicef̄ put etiā oē p̄ctm̄ ē iniquitas vt d̄r. i.
Joh. 3. quasi d̄ iusticiā ex̄is. **A**d secūduz
dicēdū q̃ sicut p̄bus dicit in 6° ethicoz: pru
dētia facit r̄ctitudinē ī his q̃ sūt ad finē. de
q̃bus ē cōsiliū ⁊ electio. n̄ cuiz̄ p̄ prudētiā
aliquid recte agim° ad finem alicuius vtutis
moralis. puta t̄pantie uel fortitudinis. actus
ille est principaliter illius virtutis ad cui° fi
nē ordinaf̄: q̃ ergo āmonitio q̃ fit in corre
ctōe fraena ordinaf̄ ad āmonēduz fr̄is p̄ctm̄
qd̄ p̄tinēt ad charitatē. manifestū ē q̃ talis